ÎN DEZBATEREA PLENARELOR C.J.E.F.S.

VÎLCEA: LA ORDINEA ZILEI – SPORIREA (DAR ŞI CONSOLIDAREA) CENTRELOR DE INIŢIERE

Vîlcea face parte din categoria judeţelor tinere apărute nu de mult pe harta ţării. Cu alte cuvinte, nu i se poate pretinde o tradiţie în activitatea sportivă de performanţă. Dar o poate căpăta. Există suficiente temeiuri pentru o asemenea împlinire — un tineret bine clădit fizic, cadre de specialitate cu o bună pregătire, activişti însufleţiţi de dorinţa de a aduce judeţul în care muncesc în prim planul mişcării noastre sportive.

O soluţie — evident, nu singura — de a prefigura apariţia fondului de bază al activităţii sportive de performanţă o constituie centrele de iniţiere. Iată de ce din avalanşa problemelor aflate în dezbaterea plenarei activului CJEFS Vîlcea, condusă de prof. univ. Leon Teodorescu, rectorul Institutului de Educaţie Fizică şi Sport, ne-am propus să o abordăm, în mod special, pe aceasta. De fapt, o asemenea problemă de mare actualitate a angajat un important număr de participanţi, care şi-au expus opiniile şi au formulat totodată unele sugestii interesante.

Realitatea demonstrează că în acest judeţ media iniţiaţilor într-un sport sau altul, după preferinţe sau aptitudini, este cu totul insignifiantă — 18. Aceeaşi realitate arată că în reţeaua unor astfel de centre nu sînt incluse discipline care s-ar preta foarte bine condiţiilor judeţului. Există o prea mare predilecţie pentru fotbal, volei, baschet sau gimnastică. În schimb, nu se acordă suficientă atenţie unor sporturi din categoria atleticii grele. Tovarăşul Mihai Veber (Chimia Rm. Vîlcea) a demonstrat destul de convingător că luptele, de pildă, ar putea cunoaşte o puternică dezvoltare. Iar un alt participant la plenară, Gheorghe Noadă (Flacăra 6 Martie), a pledat pentru înfiinţarea unor centre de iniţiere în haltere. Este evident că faţă de creşterea sensibilă a populaţiei industriale (şi, deci, şi a numărului de şcoli profesionale), existenţa unor centre de iniţiere în lupte sau haltere ar fi binevenită.

Profilul judeţului Vîlcea — care îmbină fericit absolut toate formele de relief — se pretează, de asemenea, la crearea unor centre de iniţiere în turism. Or, cercuri de acest fel sînt puţine, chiar la nivelul organizaţiilor de pionieri. Nesolicitînd „condiţii speciale", asemenea centre ar trebui să fiinţeze pe lîngă fiecare şcoală generală şi în special în cadrul acelora situate în zone de neasemuit pitoresc (Valea Oltului, Govora, Olăneşti etc). Actualul concurs iniţiat la orientare turistică de Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor, „Roza vînturilor", ar fi de dorit să însemne, în această direcţie, o invitaţie la turism pentru toate „cravatele roşii". Prezenţa profesorilor de istorie, geografie, ştiinţe naturale la aceste concursuri, alături de comandanţii unităţilor de pionieri, de profesorii de educaţie fizică, ar fi de salutat în toate şcolile. Stăruim asupra fiinţării unor astfel de cercuri, cunoscută fiind valoarea nelimitată a turismului de masă, a drumeţiei, nu numai pentru sănătate, ci şi ca mijloc de cunoaştere a frumuseţilor patriei (în primul rînd a judeţului!), a trecutului de luptă al clasei muncitoare, a realizărilor înfăptuite în anii socialismului.

Dar, centre de iniţiere se pot organiza şi la alte discipline sportive, de pildă la nataţie şi la schi. Cu unele iniţiative, pe Valea Oltului pot fi depistate porţiuni pe care să fie amenajate „ţarcuri" de înot; după cum zonele de deal din împrejurimile unor localităţi (începînd chiar cu oraşul-reşedinţă al judeţului) ar putea deveni sedii ale unor cercuri de schi. Începutul l-au făcut (timid, e drept, după propria mărturisire a prof. Raul Niculescu) elevii Şcolii generale din comuna Goranu. Poate acest început să fie de bun augur, să-i determine şi pe alţii să treacă la acţiune...

În orice caz, important este ca problema centrelor de iniţiere să se afle în prim planul preocupărilor organizaţiilor sportive. În acest sens este de remarcat că în planul de măsuri prezentat la plenară, CJEFS Vîlcea şi-a propus să sporească numărul grupelor de iniţiere în sport de la 29 în prezent la 40, iar cifra participanţilor să ajungă la 1 000. Este mult? Este puţin? Greu de apreciat. Ceea ce am dori să subliniem însă este ca selecţia să nu aibă un caracter formal (cum se întîmplă de obicei), iar iniţierea copiilor să fie încredinţată unor cadre cu experienţă — şi tehnică, dar şi pedagogică. Să nu sporim numărul grupelor de dragul cifrelor care urmează a fi raportate la centru, ci să urmărim numai aspectul calitativ, eficienţa unor iniţiative. Ne propunem să revenim la Rîmnicu Vîlcea pentru a vedea în ce măsură un asemenea principiu, un astfel de stil de muncă este respectat.

Tiberiu STAMA

FĂRĂ RECORDURI, FĂRĂ PANTOFI CU CUIE...

De vorbă cu tov. Septimiu Todea, şeful comisiei sportive a C.C. al U.T.C., despre cea de a III-a ediţie a Crosului tineretului

A venit, în sfîrşit, primăvara, anotimpul alergărilor în aer liber, al crosului, acest copil năzdrăvan şi neconformist al atletismului căruia îi refuză recorduri, turnante sau pantofi cu cuie. Ne-am adresat tovarăşului Septimiu Todea, şeful Comisiei sportive a C.C. al U.T.C., rugîndu-l să ne prezinte cîteva amănunte despre Crosul tineretului, competiţie organizată de U.T.C. şi Uniunea Generală a Sindicatelor, ajunsă la a III-a ediţie, şi care tinde să devină o manifestare tradiţională în sportul nostru de masă.

— V-am ruga mai întîi să ne spuneţi cîteva cuvinte despre scopul acestei competiţii şi modul ei de desfăşurare.

— *Crosul tineretului este o acţiune cu un larg caracter de masă, scopul său fiind atragerea unui număr cît mai mare de tineri în practicarea sportului, de a contribui la întărirea sănătăţii, la dezvoltarea şi călirea organismului şi, în acelaşi timp, de a depista elemente talentate pentru activitatea atletică de performanţă. Organizat în toate unităţile administrativ-organizatorice, crosul este accesibil fiecărui tînăr, din orice colţ de ţară. Competiţia se desfăşoară pe etape, avînd deci şi un caracter selectiv. Etapa I, de masă, a şi început la nivelul şcolilor, întreprinderilor, instituţiilor etc; îi vor urma etapa pe localitate, cea pe judeţ şi, în fine, etapa finală pe ţară care se va desfăşura la Timişoara, la 10 mai.*

— Competiţia se adresează celor care, dintr-un motiv sau altul, n-au frecventat bazele sportive. Cum credeţi că se poate realiza atragerea cît mai multor tineri pe stadioane?

— *Acordînd o atenţie deosebită primei etape, lărgindu-i caracterul de masă prin organizarea unor faze pe clase, secţii, sau ani de studiu etc. Am rezervat o perioadă mai lungă de timp acestei etape căci primele întreceri au avut loc încă în toamna anului trecut. Pe de altă parte, prin introducerea unor stimulenţi de ordin afectiv şi chiar material. Cîştigătorilor fiecărei etape li se acordă titluri şi tricouri de campioni, iar primii clasaţi, pe lîngă dreptul de a se întrece în etapa imediat superioară, primesc diplome şi premii în obiecte chiar de la prima etapă a Crosului. În sfîrşit, prin stabilirea a trei categorii de vîrstă, atît la băieţi cît şi la fete (15—16 ani, 17—19 ani şi peste 19 ani) care asigură spiritul de echitate necesar oricărei întreceri sportive.*

— Sistemul de desfăşurare a crosului duce la o treptată triere valorică a participanţilor, care impune o gradare a lungimii parcursurilor de alergare...

— *Evident, la stabilirea distanţelor de desfăşurare am avut în vedere anumite criterii: de sex, vîrstă şi valoare a concurenţilor. Astfel, s-au stabilit trasee variind între 500 şi 800 metri pentru fete, 800 şi 1 500 pentru băieţi la categoria 15—16 ani, între 600 şi 1 000 de metri (fete) şi 1 000 şi 2 000 metri (băieţi) la categoria 17—19 ani şi, în sfîrşit, între 600 şi 1 000 m (fete) şi 1 500—3 000 m (băieţi) la ultima categorie de vîrstă.*

Pînă la încheierea primei etape a crosului mai sînt puţine zile. Este de datoria celor care se ocupă cu organizarea şi desfăşurarea competiţiei la acest nivel — comisiile sportive din comitetele U.T.C. din şcoli şi, respectiv, cluburile sau asociaţiile sportive, cu sprijinul comitetelor sindicale şi comitetelor U.T.C. din întreprinderi şi instituţii — să profite de timpul favorabil, să folosească fiecare zi pentru ca scopul crosului să nu rămînă un deziderat. Să facem din această manifestare o adevărată sărbătoare a tineretului. Şi poate în masa de tineri anonimi care se întrec fără a urmări un record, fără pantofi cu cuie, vom găsi pe viitorii campioni şi recordmani ai ţării la semifond şi fond.

Atletismul nostru are atîta nevoie de ei!

Vladimir MORARU

CLASAMENTELE DIVIZIEI A

MASCULIN

1. Dinamo	17	15	2	1398—1146	32
2. Steaua	17	14	3	1418—1189	31
3. „U" Cluj	17	13	4	1215—1118	30
4. „U" Timiş.	17	12	5	1344—1255	29
5. Polit. Buc.	17	8	9	1167—1147	25
6. IEFS	17	8	9	1149—1167	25
7. ICHF	17	8	9	1246—1302	25
8. Rapid	17	7	10	1283—1295	24
9. Polit. Bv.	17	6	11	1126—1319	23
10. Polit. Gal.	17	5	12	1237—1307	22
11. Comerţul Tg. Mureş	17	5	12	1173—1304	22
12. Voinţa Buc.	17	1	16	1104—1311	18

FEMININ

1. Rapid	13	12	1	871—648	25
2. Polit. Buc.	13	11	2	979—715	24
3. IEFS	14	10	4	849—723	24
4. Mureşul Tg. Mureş	13	7	6	722—685	20
5. A.S.A. Cluj	13	7	6	748—875	20
6. Voinţa Bv.	13	6	7	732—771	19
7. Crişul Oradea	13	5	8	717—743	18
8. Constr. Buc.	13	4	9	636—687	17
9. Progr. Buc.	13	4	9	682—775	17
10. „U" Cluj	14	0	14	662—976	14

„CUPA SPORTUL"

1. Steaua 150 p
2. Dinamo 144 p
3. „U" Cluj 124 p
4. „U" Timiş. 114 p
5. Polit. Buc. 85 p
6. IEFS 83 p
7. ICHF 77 p
8. Rapid 76 p
9. Polit. Gal. 63 p
10. Comerţul 54 p
11. Polit. Bv. 49 p
12. Voinţa 29 p

REZULTATELE LA „B"

Masculin: „U" Buc. — Farul 50—71 (17—24), IEFS II — ASA Bacău 53—59 (25—42), Politehnica Iaşi — Rapid Buzău 89—70 (39—30), Constructorul Arad — Ştiinţa Sf. Gheorghe 74—65 (38—33), „U" Craiova — Medicina Timişoara 76—71 (32—35), Utilajul Timişoara — Politehnica Cluj 44—61 (21—32), Academia militară — Constructorul Iaşi 67—60 (34—36); **feminin:** Record Cluj — Metalul Salonta 51—102 (20—50), Foresta Arad — Voinţa Oradea 53—51 (30—31), Rapid II — Politehnica II 62—41 (22—19), Voinţa Bucureşti — Politehnica Braşov 77—76 (36—43).

SPORTUL MÎINE, ÎN ANUL 2000

(Urmare din pag. 1)

beneficiari. În cartierul Ceriomuşki, din Moscova, a fost înălţat un „bloc experimental" de 16 etaje, cîmp de studiu pentru sociologi, psihologi, economişti, educatori, chemaţi să verifice şi să amelioreze previziunile arhitecţilor şi constructorilor ingenioşi, pasionaţi de faţa de mîine a lumii. Aici, în faţa apartamentelor cu pereţi mobili (manevrabili în funcţie de necesităţi), se găsesc cîteva din marotele amatorilor de viaţă în colectiv, spre deosebire de iubitorii menajului intim: televizorul de etaj, sufrageria de etaj, pînă şi o „bunică de etaj". Ceea ce ni se pare însă mult mai important, din punctul nostru de vedere, este *apariţia*, la acest „bloc experimental", pe lîngă componentele obişnuite ale unui asemenea complex (magazine, restaurant, cafenea, spălătorie şi curăţătorie chimică) a *unei săli de sport şi a unei piscine „pentru ca locatarii să nu-şi consume din timpul liber deplasîndu-se pînă la ştrandurile oraşului".*

Aşadar, fără a fi explicită, intenţia în perspectivă a arhitecţilor moscoviţi este de a aduce sportul la domiciliul cetăţenilor, anulînd astfel argumentul obişnuit şi scuza omului modern care apelează la „criza de timp" pentru a-şi motiva absenţa din arena sportului practicat.

ORAŞUL MUTAT LA ŢARĂ

Robert Vergne, redactor al cotidianului sportiv parizian „l'Equipe", gîndeşte, dimpotrivă, că motorizarea excesivă a vieţii moderne împinge tot mai mult pe om dincolo de barierele oraşului, spre natură. Această tentaţie ar explica, în concepţia ziaristului francez, preferinţa tot mai accentuată a citadinilor pentru sporturile în aer liber, cum ar fi pescuitul, golful, sau pur şi simplu excursia pe picioare proprii, ca un complement la viaţa sedentară urbană şi la cantitatea importantă de timp petrecut la volanul automobilului.

De vreme ce cu timpul ziua de lucru şi chiar săptămîna de lucru vor scădea considerabil (datorită automatizării), Robert Vergne întrevede reorganizarea culturii de masă, a recreaţiei, a sportului, la noile dimensiuni. În acest scop, el preconizează *crearea unor mari centre cultural-sportive, în plină natură, de preferinţă la distanţă egală faţă de două-trei oraşe mari.* Aici ar trebui construite stadioane, piscine, cinematografe, teatre în aer liber, restaurante ieftine, parcaje uriaşe (cu neutralizarea căilor de acces). Autorul nu ascunde faptul că ideea sa împrumută cîte ceva din parcurile de cultură sovietice şi din parcurile naţionale americane. El vede realizabilă ideea prin efortul concentrat al statului, al colectivităţilor locale, al autorităţilor sportive, dacă nu chiar printr-un împrumut naţional!

În aceste uriaşe complexe ar avea drept de sălaş toate disciplinele sportive, cu un public potenţial permanent de zeci de mii de spectatori, cu satisfacţii pentru toate vîrstele, de la practicanţi pînă la privitori.

Aşadar, oraşul sportiv mutat la ţară, mai aproape de mama fire, ridicînd week-end-ul la rang de activitate zilnică.

NATURA ADUSĂ PE TERASĂ

Dimpotrivă, unul dintre cei mai reputaţi „viitorişti" sovietici, arhitectul N. A. Osterman, prevede apropierea naturii de casa omului. Din pricina artificializării extreme a mediului urban, se iveşte necesitatea de a restabili legătura între cadrul creat de om şi natură. „Omul — spune arhitectul sovietic — va aspira întotdeauna spre contactul cu natura în stare pură şi nu cu natura «amenajată» sub formă de parcuri şi zone verzi". Cu toate acestea, în imposibilitatea de a construi numai case joase, N.A. Osterman preconizează *„înălţarea" naturii la nivelul caselor înalte*, cu terase bogat plantate, un fel de grădini suspendate care să ofere locuitorilor, chiar şi la etajul 60, „policromia stenică a unui peisaj înflorit".

În toate previziunile care implică un grad mai înalt de viaţă colectivă, se ivesc probleme de adaptare în planul raporturilor sociale. „Unii psihologi — spune arhitecta şefă din Moscova, Aleksandra Petruşkova — sînt de părere că, pe cît posibil, ar fi de preferat ca locatarii să coabiteze pe baza unei vieţi profesionale comune care, de regulă, apropie oamenii şi îi sudează ca grup social. Alţii consideră, dimpotrivă, că idealul ar fi să se asigure o extremă diversitate a profesiilor, pentru a recompune astfel echilibrul relaţiilor sociale spre care omul aspiră după orele de muncă".

Ne amintim, în acest sens, de vizita pe care preşedintele Comitetului olimpic al R.F.G., Willy Daume, a făcut-o la uzinele Tractorul din Braşov, unde, văzînd complexul sportiv în incinta fabricii, a exprimat ideea că, *după orele de lucru, oamenii nu ar fi tentaţi să rămînă şi pe terenul de sport tot în compania celor cu care au împărţit orele de muncă.* Dl. Daume pleda pentru *cluburi orăşeneşti, cu latitudinea pentru fiecare om de a-şi alege mediul sportiv* care-i convine, luînd în considerare şi nevoia de variaţie. Dar, aşa cum conchidea Aleksandra Petruşkova, „timpul va arăta de partea cui e dreptatea".

JOCURI ÎN LOCUL SPORTURILOR?

Am început şi vom încheia cu „foametea de timp", în această fază în care maşina se substituie omului în domeniul efortului fizic. Ne obligă la aceasta întrebarea pe care şi-o pune însuşi primul cronicar român al anului 2000, Mircea Maliţa: „cum va fi folosit timpul liber, vast, intim, nestînjenit, din viaţa omului, în anul 2000?". Matematician, publicist şi diplomat, Mircea Maliţa crede că „omul anului 2000 va gîndi creator în timpul zilei, seara va practica o meserie, ca să-şi întreţină simţurile şi calităţile fizice, practicînd sporturi ale dexterităţilor". Din păcate, autorul nu precizează care ar putea fi sporturile respective şi, din acest punct de vedere, el ne rămîne dator. În schimb, speculaţiile sale privitoare la jocuri sînt demne de atenţie:

„Nimic nu este mai agreabil şi mai conform cu natura omului decît jocul. *Homo ludens* se va deda cu sete la practicarea celor mai diverse jocuri. *Toate competiţiile dominate de reguli fixe*, cu sau fără intervenţia hazardului (sporturile fizice fiind un subcapitol nepredominant), *vor fi surse de destindere şi de ascuţire a anumitor facultăţi.* Jocurile, avînd aceeaşi structură matematică cu activităţile economice, cu negocierile şi cu unele fapte ale istoriei, ne conduc la o mai bună înţelegere a vieţii sociale. Într-un sens, jucătorii de table pot intui mai bine războiul grecilor cu perşii, iar şahiştii sînt mai apţi să pătrundă natura strategiei nucleare. Jocul de bridge va fi răspîndit între directorii de întreprinderi".

★

Trecînd în revistă cîteva din ideile anticipatorilor, în domeniul nostru de activitate, nu am intenţionat decît să marcăm pîrtia pe o cale care rămîne deschisă.

ÎN FAŢA FILEULUI

Iată amănuntele de la meciurile masculine din divizia A:

TRACTORUL BRAŞOV—POLITEHNICA GALAŢI (2—3). Partidă de mare luptă, terminată după 150 de minute cu victoria oaspeţilor. Deşi braşovenii au avut în setul decisiv 15—14, ei nu au reuşit să realizeze punctul victoriei. (C. GRUIA — coresp.).

UNIVERSITATEA CRAIOVA—UNIREA TRICOLOR BRĂILA (3—2). Aproape două ore şi jumătate de joc au fost necesare studenţilor craioveni pentru a obţine o victorie foarte preţioasă în lupta pentru evitarea retrogradării. (N. PASTRAMAGIU — coresp.).

POLITEHNICA TIMIŞOARA—DINAMO (2—3). Cele două formaţii au oferit momente de mare tensiune dar şi regretabile scăderi de ritm, greşeli la dublaj şi în apărarea la fileu. Au învins pe merit bucureştenii, cu o rezistenţă fizică mai bună. (I. STAN — coresp.).

RAPID—PETROLUL (3—1). În întîlnirea cu Rapid, voleibaliştii de la Petrolul au reuşit abia în setul III să desfăşoare un joc mai aproape de posibilităţi. Urmarea a fost că, după ce au cedat cu extremă uşurinţă primele două seturi, ei s-au impus în următorul profitînd, în final, şi de trei greşeli copilăreşti ale rapidiştilor. (N.M.).

MINERUL BAIA MARE—VIITORUL BACĂU (0—3). Gazdele au opus rezistenţă numai în primul set, cedînd apoi categoric în faţa unei echipe net superioare. (T. TOHĂTAN — coresp. principal).

CLASAMENTUL LA FEMININ

1. PENICILINA	18	17	1	52: 9	35
2. Dinamo	18	16	2	50:10	34
3. Rapid	18	14	4	45:13	32
4. Universitatea	18	14	4	46:23	32
5. Farul	18	10	8	36:35	28
6. I.E.F.S.	18	9	9	33:34	27
7. Medicina	18	9	9	31:34	27
8. C.P.B.	18	8	10	30:37	26
9. Ceahlăul	18	4	14	26:45	22
10. C.S.M. Sibiu	18	4	14	22:43	22
11. Progresul	18	3	15	12:46	21
12. Voinţa	18	0	18	0:54	18

REZULTATE DIN DIVIZIA B

FEMININ. Voinţa Constanţa—Politehnica Galaţi 3—2, Sănătatea Tîrgovişte—Universitatea Iaşi 3—1, Viitorul Buc.—A.S.E. Buc. 3—1, Medicina Cluj—Voinţa Braşov 3—1, Voinţa Sibiu—Viitorul Bistriţa 3—0. Medicina Tg. Mureş—Spartac Buc. 1—3, U.T.A.—Universitatea Cluj 0—3, Sănătatea Arad—Drapelul roşu Sibiu 2—3. Flacăra roşie—Univ. Buc. 1—3.

MASCULIN. Electroputere Craiova—Farul Constanţa 1—3, Metalul Hunedoara—A.S.A. Sibiu 3—1, Silvania Ş. Silvaniei—Universitatea Timişoara 3—0, Politehnica Braşov—Universitatea Cluj 3—1, C.F.R. Timişoara—Ind. sîrmei C. Turzii 3—1, C.F.R. Cluj—Voinţa Arad 2—3, Alumina Oradea—Voinţa Baia Mare 3—0, I.E.F.S.—Medicina Buc. 3—1, Aurora—Viitorul Săvineşti 3—2, Electra—Politehnica Iaşi 3—2, Universitatea Buc.—Ştiinţa Petroşani 3—0.

Rugbyul a prins rădăcini la Sibiu

Promovarea echipei de rugby **C.S.M. Sibiu** în prima divizie a ţării n-a constituit pentru amatorii acestui frumos sport o surpriză de proporţii. De ani de zile rugbyştii sibieni s-au numărat în permanenţă printre protagoniştii diviziei secunde. Sămînţa aruncată de cunoscutul antrenor şi... poet **Tudor George** a dat roade, cîţiva ani mai tîrziu, sub conducerea inimosului antrenor **Bebe Boboc**. Dar dacă, aşa cum am mai spus, intrarea sibienilor în elita rugbyului românesc n-a constituit o surpriză, **putem spune că evoluţiile lor în prima divizie a ţării întrec, oarecum, prin jocul lor deschis, cu înclinaţii evidente pentru spectacol, şi mai puţin pentru rezultatul imediat, aşteptările.** S-ar putea, totuşi, ca ei să nu reuşească pînă la urmă să-şi păstreze locul în divizia A, dar meritele lor nu vor fi diminuate. **Important este că rugbyul a prins rădăcini adînci în oraşul de pe malurile Cibinului şi, cu siguranţă, peste un an sau doi, Sibiul va deveni unul din puternicele centre rugbystice ale ţării.**

Garanţia acestei afirmaţii ne-o dau cele două echipe de juniori care au luat fiinţă în toamna anului trecut la Sibiu, ca şi apariţia unui nou centru rugbystic la Sălişte. E drept că a existat şi pînă acum o oarecare preocupare pentru juniori la Sibiu, dar era vorba de ceva neorganizat, mai bine zis de atragerea tinerilor iubitori ai jocului cu balonul oval pe lîngă singura echipă de seniori din oraş. Eforturile antrenorului Boboc au fost meritorii, ce-i drept, dar fără prea mari succese, deoarece nu dispunea nici de condiţii, nici de timpul necesar pentru pregătirea juniorilor. **Din toamnă, însă, a luat fiinţă prima echipă de juniori în cadrul şcolii sportive „Şoimii".** Cei 30 de elevi ai prof. **Ion Stanciu** dovedesc — aşa cum ne spunea antrenorul Boboc — **real talent. Dispunînd** de condiţii bune de pregătire (în perioada vacanţei de iarnă prof. I. Stanciu a efectuat un stagiu de pregătire la Păltiniş cu un lot de 17 jucători) sînt speranţe ca, nu peste mult timp, să asistăm la o puternică infuzie de tineret în prima echipă a oraşului.

Cea de a doua echipă de juniori a luat fiinţă tot toamna trecută, la C.S.M., sub conducerea căpitanului echipei de seniori, Ehrwen Toma. Cei 20 de juniori efectuează cîte trei antrenamente pe săptămînă, iar o dată cu venirea primăverii vor avea loc la Sibiu primele meciuri de juniori. **Promovarea lui Mircea Beianu (elev în clasa a X-a) în echipa de seniori şi selecţionarea lui în lotul naţional de juniori sînt fapte cu semnificaţie.**

La Sălişte rugbyul a început să prindă teren datorită pasiunii profesorului de educaţie fizică **Virgil Beu**, care a organizat deocamdată o echipă de rugby în opt. **Şi că la Sălişte este vorba de o treabă serioasă o dovedeşte din plin faptul că antrenorul de la C.S.M. Sibiu intenţionează să legitimeze doi juniori din echipa profesorului Virgil Beu.**

O dată greutăţile începutului fiind depăşite, rugbyul sibian se află în faţa unei porţi larg deschise spre afirmare. Şi acolo unde pasiunea se îmbină cu munca, nici rezultatele nu se lasă mult aşteptate.

Dan VLAD

NOUL SISTEM DE SALARIZARE

(Urmare din pag. 1)

tă (antrenor de categ. IV, III, II, I). Acordarea acestor categorii urmează să se facă, în continuare, în condiţiile stabilite de Regulamentul de clasificare a antrenorilor, elaborat de Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport.

Pe viitor, salariile tarifare ale antrenorilor nu vor mai fi diferenţiate pe trei nivele cum a fost pînă acum, ci numai pe două:

— nivelul I pentru antrenorii cu studii superioare;

— nivelul II pentru ceilalţi antrenori.

Deoarece în activitatea antrenorilor sînt preponderente cunoştinţele tehnico-sportive, diferenţa între aceste două nivele va fi de numai 5 la sută în loc de 15 la sută, cît a fost pînă în prezent.

Pentru antrenorii de fotbal — al căror număr, în raport cu dezvoltarea acestei ramuri sportive, este încă insuficient — salarizarea se va face după categoria profesională obţinută, indiferent de studiile absolvite, la nivelul salariilor aprobate pentru antrenorii cu studii superioare.

Antrenorii, metodiştii şi instructorii care contribuie la pregătirea sportivilor şi la realizarea unor performanţe deosebite vor beneficia, în continuare, de premii excepţionale aprobate de către Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport, pe baza Legii nr. 29/1967.

Cota medie de majorare a salariilor personalului din unităţile de educaţie fizică şi sport este de 11,9 la sută, iar pentru antrenori de 17,8 la sută.

Prin aplicarea noului sistem de salarizare şi majorare a salariilor în unităţile de educaţie fizică şi sport şi la personalul de specialitate s-au creat, pe de o parte, premisele înfăptuirii unui nou pas pe drumul ridicării continue a nivelului de trai, corespunzător creşterii potenţialului economic al ţării, iar, pe de altă parte, s-a asigurat o interdependenţă mai strînsă între nivelul veniturilor provenite din salarii şi rezultatele efective obţinute de fiecare dintre aceste cadre în domeniul sportului din ţara noastră.



● În luna iunie ne va vizita ţara reprezentativa Ghanei, care va susţine două întîlniri. După cum se ştie, tot în luna iunie (în ziua de 21) se va disputa un meci aşteptat cu mare interes: România — S.U.A.

● Recent, boxerii Aurel Mihai (Farul C-ţa) şi Paul Dobrescu (Dinamo Buc.) au fost distinşi cu titlul de maestru al sportului.

● **Turneul „Strandjata" de la Sofia, se va disputa anul acesta între 11 şi 14 aprilie. Din ţara noastră vor participa sportivii Ursulescu sau Lumezeanu (semimuscă), Gruiescu (muscă), Gorea sau Mageri (semiuşoară), Antoniu Vasile (uşoară) şi Constantinescu (semigrea).**

● Printre personalităţile care vor asista la turneul final al campionatelor individuale ale ţării noastre se numără şi dl. Vale Resko, preşedintele federaţiei finlandeze, căruia i s-a trimis o invitaţie oficială. Se ştie că, pentru prima oară, la aceste finale vor lupta, la fiecare categorie de greutate, cîte 18—20 de boxeri. Tot ca o noutate, etapa de zonă a campionatului se va disputa în 13 centre (faţă de 4, cum se obişnuia în trecut) şi anume: Satu Mare, Baia Mare, Hunedoara, Turnu-Severin, Sibiu, Slatina, Piteşti, Suceava, Piatra Neamţ, Braşov, Bacău, Brăila, Călăraşi.

LA PLOIEŞTI AU ÎNCEPUT CURSELE DE TRAP

Potrivit unei vechi anecdote, duminică „Vremea a ţinut cu leul" şi, ca atare, n-a existat ambianţa necesară inaugurării sezonului hipic de la Ploieşti — deşi pista, în pofida ploii din ziua precedentă, a fost corespunzătoare. Asistenţa a depăşit, numeric, aşteptările, ridicîndu-se la peste 1 000 de spectatori.

Aşa cum este firesc la începutul sezonului, concurenţii s-au prezentat la valori destul de diferite.

Pentru început, caii mai în formă au fost cei din antrenamentul lui Vasile Gheorghe şi Serafim Mihăilescu — care, de altfel, au trecut victorioşi potoul în cîte două curse, fiecare. Din ansamblul performanţelor au impresionat doar evoluţiile lui Judeţ, Colina şi Corida — toate situate la nivel superior celor reuşite în 1969.

Normal, unii spectatori nu au putut fi de acord cu comportările mai modeste ale unor concurenţi, dar, aşa cum am mai arătat, situaţia este inerentă începutului de sezon.

Reprezentanţii crescătoriei Dor Mărunt şi-au adjudecat 6 din cele 7 alergări ale zilei, iar dintre reproducători, Vals a avut pentru prima oară în carieră doi descendenţi învingători în cursul unei reuniuni. Asta înseamnă, poate, un început de afirmare.

REZULTATE TEHNICE: I. Distins (S. Onache), Mirel, Fresca 46,3; II. Judeţ (V. Gheorghe) ? Gal, Martin 36,8; III. Raport (G. Avram), Nepoţel, Tipic 43,1; IV. Gînd (S. Mihăilescu), Băiţa, Mira 32,2; V. Colina (I. Olteanu), Foratic, Odinioară 33,8; VI. Corida (S. Mihăilescu), Jiu, Făgaş 31; VII. Hrişca (Fl. Paşcă), Efor, Filament 37,4.

Niddy DUMITRESCU

ÎNOTĂTORII ROMÂNI SE ACOMODEAZĂ

Piscina acoperită de la „23 August" a devenit de cîteva zile cartierul general al înotătorilor fruntaşi din ţara noastră, care începînd de joi şi pînă duminică vor lua startul în cadrul celei de a X-a ediţii a „internaţionalelor", competiţie ce se va desfăşura concomitent cu concursul republican de primăvară. Antrenamentele sînt programate atît dimineaţa cît şi după-amiaza, întrucît trecerea de la bazinele scurte la cele de 50 m necesită nu numai o acomodare de cîteva zile, dar chiar un efort în plus pentru familiarizarea cu noul ritm de înot.

Primele impresii sînt favorabile. **„Piscina — declară prof. Gh. Dimeca — pare să fie rapidă, iar apa suficient de limpede pentru ca să nu mai asistăm, ca de obicei, la curse în zig-zag. Elevii mei — exceptînd-o pe Agneta Şterner care a lipsit de la ultimele antrenamente dîndu-şi examene la I.E.F.S. — sînt bine pregătiţi şi aştept de la ei rezultate bune, Slavic va concura la 100 m (are posibilităţi de a coborî sub 55,0), 200 m liber şi 200 m mixt, iar Cristina Balaban în cursele de craul şi mixt. Prezenţa înotătoarelor italiene o va stimula, desigur, pe recordmana ţării, capabilă să îmbunătăţească recordurile naţionale pe distanţele de 200 m şi 400 m."**

Şi antrenorul reşiţenilor, prof. Ion Schuster a remarcat — la primul contact — calităţile bazinului. Cu toate acestea el ni s-a părut ceva mai sceptic: **„Elevii mei vor suferi la acest concurs. Ei s-au antrenat toată iarna într-un bazin de 25 m şi trecerea este mult prea rapidă. Dacă am mai fi avut măcar cîteva zile la dispoziţie totul ar fi fost în regulă. Aşa însă va trebui să aştept pînă la meciul cu Cehoslovacia, cînd Almer şi coechipierii săi vor atinge primul vîrf de formă în sezon".**

Am întîlnit însă şi tehnicieni mai optimişti: prof. **C. Vlăduţă**, care şi-a adus înotătorii în noul bazin de abia ieri, şi care ne-a declarat că trei zile de acomodare le vor fi suficiente!

„CUPA FLACĂRA" LA CICLISM

Duminică dimineaţa, pe şoseaua Bucureşti — Ploieşti a avut loc o interesantă întrecere ciclistă, dotată cu „Cupa Flacăra". Au participat aproape 200 de rutieri, reprezentînd 10 cluburi sportive din trei oraşe ale ţării. Cursa seniorilor, desfăşurată pe un traseu de 80 km, a fost, după cum ne mărturisesc primii clasaţi, deosebit de dură, dar în acelaşi timp, adăugăm noi, spectaculoasă. Din cei peste 40 de ciclişti porniţi în cursă 18 au sosit în grup compact, abia pe ultimii metri detaşîndu-se învingătorul.

Tot atît de interesante au fost întrecerile rezervate juniorilor I şi II, lupta pentru primul loc fiind viu disputată pe întregul traseu de 40 şi, respectiv, 20 km. Din micro-interviul cu Nicolae Ciumeti, cîştigătorul cursei, reţinem: „Dimineaţa neaşteptat de friguroasă... bineînţeles, sînt mulţumit... Sper într-un rezultat bun în „Cursa Păcii".

Pe primele locuri s-au clasat: seniori: 1. N. Ciumeti (Dinamo) 1h55:16,0, 2. V. Selejean (Dinamo), 3. M. Ioniţă (Dinamo), 4. V. Teodor (Dinamo), 5. V. Mircea (Steaua). 6. N. David (Mureşul Tg. Mureş) toţi în acelaşi timp cu învingătorul; juniori I: I. N. Gavrilă (Steaua) 1h08:30, 2. A. Neagoe (Dinamo), 3. I. Cernea (Olimpia); juniori II: 1. M. Toma (Sc. sp. 1) 33:19, 2. N. Voican (Sc. sp. 3), 3. A. Ciobanu (Voinţa Ploieşti)

A. TAUTU

A APĂRUT REVISTA EDUCAŢIE FIZICĂ ŞI SPORT Nr. 3

Din cuprinsul acestui interesant număr spicuim:

— „Aspecte comparative privind capacitatea de efort la echipele reprezentative de fotbal în meciurile cu Portugalia şi Grecia", de dr. **Carmen Dumitru**; lucrarea a fost premiată cu menţiune la concursul revistei noastre;

— „Cercetări asupra valorii unor indici biohumorali în aprecierea capacităţii de efort", de dr. **A. Vasiliu**, chimist **Elena Georgescu** şi biolog **Adriana Ţugui**; lucrarea a fost premiată cu menţiune la concursul revistei noastre;

— „Dinamica efortului în lecţia de educaţie fizică", de prof. **Gh. Mitra** şi prof. **A. Mogoş**;

— „Educaţia fizică şi sportul şcolar în discuţia specialiştilor", de prof. **Maria Login**:

— „Sociologia, etica şi politica sportului", de prof. **O Neamţu**;

— „Cornel Oţelea" de prof. **M. Vesa.**

DE REŢINUT! Pe coperta a IV-a sînt prezentate exerciţii pentru prevenirea şi combaterea obezităţii, de prof. Emilia Carmen Vlăsceanu.

Numărul 3 al revistei „Educaţie fizică şi sport" se găseşte la toate centrele de difuzare a presei.

NU UITAŢI! Procuraţi-vă imediat revista specialiştilor în domeniul educaţiei fizice şi sportului pentru a fi informaţi la timp cu ultimele noutăţi teoretico-metodice şi practice din specialitatea dv.